

РЕШЕНИЕ

№ 165

София, 10.07.2018 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният касационен съд на Република България, **Второ наказателно** отделение, в съдебно заседание на двадесет и втори юни две хиляди и осемнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ :ГАЛИНА ЗАХАРОВА

ЧЛЕНОВЕ :ТАТЯНА КЪНЧЕВА

ТЕОДОРА СТАМБОЛОВА

при участието на секретаря ИЛИЯНА РАНГЕЛОВА и на прокурора ПЕТЪР ДОЛАПЧИЕВ изслуша докладваното от съдия Кънчева касационно дело № 465 по описа за 2018 година и за да се произнесе взе предвид следното:

Касационното производство е образувано по жалба на адв. Р.А., защитник на подсъдимия Л. И. К. срещу решение № 30/ 08.02.2018 г. по внохд № 482/17 г. на Варненския апелативен съд. Релевирани са трите касационни основания по чл. 348 ал.1 от НПК и се отправят алтернативни искания- за оправдаване на подсъдимия, за връщане на делото за ново разглеждане или за намаляване на размера на наложеното наказание.

Прокурорът от Върховната касационна прокуратура мотивира становище, че жалбата е неоснователна.

Върховният касационен съд, второ наказателно отделение, като обсъди доводите на страните и извърши проверка на атакувания съдебен акт, установи следното:

С присъда № 69/ 29.09.2017 г. по нохд № 167/17 г. Варненският окръжен съд признал подсъдимия К. за виновен в това, че в условията на продължавано престъпление, в периода 01.10.2011 г.- 07.11.2012 г., съзнателно сключил две неизгодни сделки, от които произлязла значителна вреда за дружеството [фирма] в размер на 33 600 лв. и на основание чл. 220 ал.1, вр. чл. 26 ал.1 от НК го осъдил на осем месеца лишаване от

свобода. На осн. чл. 66 от НК отложил изтърпяването на наказанието за срок от три години. Осъдил го да заплати направените по делото разноски.

Варненският апелативен съд изменил присъдата, като оправдал подсъдимия за една от сделките- сключената на 07.11.2012 г. спогодба, съотв. по обвинението по чл. 26 ал.1 от НК. В останалата част потвърдил присъдата.

В допълнението към касационната жалба са развити общи съображения за допуснати нарушения при формиране на вътрешното убеждение на съда, който е извел фактическите си изводи без да спази изискването за обективен, всестранен и съвкупен разбор на доказателствените източници. Оплакването за процесуална незаконосъобразност на атакуваното решение е мотивирано и с довода за липса на отговор на направените пред апелативния съд възражения на защитата.

Върховният касационен съд намира, че въззивната инстанция не е допуснала процесуални нарушения при постановяване на решението, които да налагат отмяната му. Варненският апелативен съд е извършил пълен и обективен анализ на събраните доказателства и е изложил подробни съображения за извода си, че фактическата обстановка е правилно установена от първата инстанция. Няма никакъв спор между страните по делото по отношение на част от релевантните факти- сключването на договора за наем между фирмите [фирма] и [фирма], параметрите на договора- цена и начин на плащане, неизпълнението на задължението за заплащане на наемната цена от страна на наемателя [фирма], образуваното изпълнително дело от наемодателя, довело до заплащане на инкриминираната сума от длъжника. Съдът е анализирал показанията на св. Д., които е съпоставил със съдържанието на договора за наем между фирмите [фирма] и [фирма], сключен също на 01.10.2011 г. и въз основа на заключението и на съдебно-оценителната експертиза е мотивирал извод, че наемната цена по инкриминирания договор е значително по-висока от средната пазарна цена на отдаваните под наем помещения в същия район на [населено място]. Отхвърлил е като неоснователно възражението, че експертизата не е взела предвид уговорката между страните по договора за включване в наемната цена и на стойността на консумативите при ползване на складовото помещение както поради липсата на доказателства за такава договореност, така и с оглед наличието на клаузата в т. 11 от договора, създаваща задължение на наемателя за отделно заплащане на разходите за електричество, вода, смет и др.

Варненският апелативен съд е мотивирал убедително и защо приема, че за фирма Е. не е съществувала производствена необходимост от наемането на складовото помещение и че наетият имот не е ползван реално

от наемателя. В тази връзка са обсъдени показанията на свидетелите Д. Ж., К. С., Т. Д. и Д. Д., които съдът е оценил като подробни, непротиворечиви и неопровергани от други доказателствени източници. Съдът не е кредитирал изцяло показанията на свидетелите Ч. и Г., като е мотивирал защо не може да се довери на част от техните твърдения. Няма никакво съмнение, че решаващият орган има право да кредитира едни доказателства и да отхвърли други, стига да изложи съображения за решението си, както е сторил в случая ВАС. Касационният състав не съзря избирателен подход при оценъчната дейност на въззивната инстанция, превратен анализ или пренебрегване на част от доказателствата, каквито съображения са маркирани в касационната жалба. Лишено от основание е и оплакването за допуснато нарушение на чл. 339 ал.2 от НПК, тъй като съдът е дал отговор на всички възражения на защитата, видно от съдържанието на л. 41- 45 от мотивите на съдебния акт.

Оплакването за допуснато нарушение на материалния закон не е мотивирано със съображения, различни от вече обсъдените и касаещи твърденията за нарушения на процесуалните правила. Атакуваното решение съдържа достатъчно по обем, убедителни и законосъобразни съображения, че осъщественото на 01.10.2011 г. деяние покрива обективните и субективни признаци на престъплението по чл. 220 ал.1 от НК. Съдът е мотивирал защо приема, че сключения договор за наем е неизгоден за търговското дружество. Аргументирал се е с липсата на производствена необходимост от използване на складовото помещение и с високата му наемна цена. Правилно е приел, че със сключената на 07.11.2012 г. спогодба подсъдимият, в качеството си на управител на фирмата, не е поел ново облигационно задължение и тя не покрива характеристиките на нова сделка, от която биха произтекли вреди за [фирма]. Изводът за несъставомерност на инкриминираната спогодба и оправдаването на касатора по обвинението за продължавана престъпна дейност е правилен и законосъобразен. Върховният касационен съд приема, че не са налице основания за оправдаване на подс. К. и по обвинението, касаещо договора за наем, сключен на 01.11.2011 г.

Оплакването за явна несправедливост на наказанието също не е подкрепено с конкретни доводи, на които касационният състав би бил задължен да даде отговор. Следва само да се отбележи, че наказанието е индивидуализирано при основанието по чл. 55 от НК /видно не от диспозитива, а от мотивите на присъдата/, поради което е справедливо както по размер, така и по начин на изтърпяването му.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 354 ал.1 т.1 от НПК, Върховният касационен съд, второ наказателно отделение

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 30/ 08.02.2018 г. на Варненския
апелативен съд, постановено по внохд № 482/17 г.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.